

Universitätsbibliothek Paderborn

**Commentaria Vetustissima & profundissima Super
Canticvm Canticorvm Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr
Sirhasirim**

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs XV. Fons hortorum: puteus aquarum viuentium, quae fluunt impetu
de Libano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

Hortus
Domini
hortus de-
litiarum
est.

rari hortum Domini per has emissiones, suas verè esse quasi pulcherrimum paradysum hoc est hortum delitarum, vbi æterna salus animæ, & omnis suauitas vi- gent, vbi omnis pulchritudo & spiritualis delectatio florent, vbi vita perennis & requies sempiterna manent, non quod hic in præsenti vita conferantur, sed quod per illas, quas supra diximus, virtutum & gratiarum emissiones ad ista perueniatur, & illarum temporalis exercitatio, istorum sit æternalis exhibitio. Vnde rectissimè hortus iste, vel paradysus conclusus esse memoratur quia nulla malignorum spirituum aduersitate sancta Ecclesia superatur, quæ spiritualium huius horti emisionum gratia confortatur.

Sicut generaliter Ecclesia, ita specialiter sancta anima hortus Domini dici potest. Sed quoniam sicut generaliter Ecclesia hortus Domini dicitur, ita quoq; specialiter sancta quæq; anima, quæ virtutum germine & gratiarum multiplicium decore vernat, idem appellari potest, considerandum tamē cum Ecclesia totum quoddam sit, vna verò anima pars totius sit, quantum differat pars à toto. Quod enim parti, inest toti inesse necesse est, sed non conuertitur, vt quod toti inest, parti quoq; æqualiter inesse necesse sit. Ecclesia quippe vniuersalis in suis partibus, hoc est in singularibus & individuis hominibus, quorum in unum collectione constituitur, totum quoddam est, quia dum multi di-

uersis florent virtutibus, & in hac diuersitate omnes virtutum continentur species, torum quidem omnes continet in partibus, pars au- tem non omnes sed quosdam.

Differunt ergò in hoc totum & Ecclesia tanquam pars, quod totum longè continen- totum, & tius est quam pars, dum omnia simul confluant in toto, in parte ve- pars quo rò non omnia sed quædam. Dum ergò generaliter sancta vniuersalis appellatio. Ecclesia hortus Domini dicatur, eo quod infra eam omnium virtutum germina celebretur; quævis quoq; sancta anima quæ aliqua virtutum profert germina, hortus Domini dici potest iuxta aliquem suum mo- dum, quem ei diuina cōtulit gratia.

VERSUS XV.

Fons hortorum: puteus aquarum riuentium, que fluunt imperu de Libano.

Sed quia quicunq; instruitur, aut verbo instruitur aut exemplo, pars autem id quod habet, de toto habet, verba verò & exempla vniuersaliter in toto sunt, non absq; ratione sequitur, vt ille *principalis hortus Domini*, hoc est vniuersalis Ecclesia, *fons hortorum particularium*, vniuersa- hoc est singularum animarum di- lis Ecclesia fons hor- catur. Vnde enim est quod discunt, torum cur q; agūt, q; docent, nisi ex sanctæ v- appelletur, niuersalis Ecclesiæ doctrinis & in- stitutis? vnde ait ipsæ doctrinæ, ni- si ex sanctorum Apostolorū, Apo- stolicorumq; virorum verbis, scrip- tis, & exemplis? Quocirca recte Ecclesia fons dicitur hortorū istorū, hoc est sanctorum animarum, quia quic-

Gen. 2.

Pſ. 84.

Ecclesia si-
entia vel pīj studij infusione, qui-
cūt genera-
liter fons
hortorum, pūteus aquæ viuentium, propter laten-
ita quibus-
dam spe-
cialiter pu-
teus aqua-
rum viuen-
tium est.

quicquid sanctitatis vel honestatis
habent ex prædicationis Ecclesi-
astice irrigatione concipiunt &
proferunt, omniaq; eorum profet-
etus est Ecclesiastice disciplinæ re-
gula & status. Fons enim egreditur de
paradyso Domini, hoc est de Ecclesia
Dei, qui diuiditur in quatuor flumina,
hoc est in quatuor Euangelia, quæ
irrigant vniuersam faciem terræ, hoc
est omnem intentionem aridæ
mentis, ut eorum doctrina per Dei
gratiam debriata, possit dicere cum
Psalmista, Dominus dabit benignita-
tem, & terra nostra dabit fructum su-
um, nisi enim benignitas Dei cor
humanū visitauerit, nullū bonorū
operum fructum ferre valebit.

Sed cum eadem Ecclesia omni-
bus istis hortis diuersè fructifican-
tibus propter diuersas scientię &
operum qualitates, cōmuniter fons
dicatur, quia omnes irrigat vel sci-
entia vel pīj studij infusione, qui-
cūt genera-
liter fons
hortorum, pūteus aquæ viuentium, propter laten-
ita quibus-
dam spe-
cialiter pu-
teus aqua-
rum viuen-
tium est.
apertè super terram fluit, aqua verò
putei in terra occultatur, quia alia
est scientia quam simplices & infir-
mi præ sui facilitate assequuntur, a-
lia quam docti & fortes præ sui sub-
tilitate vix rimantur. Ecclesia ergo
omnibus electis fons est, sed non
omnibus puteus est, quia omnes
quidem superficiem literalem, le-
gunt, vel audiunt & intelligunt; sed
pauci admodum absconditam in-

trinsecus spiritualis sensus profun-
ditatem aspiciunt.

Sed pūteus iste aquas habet viuentes,
quia Ecclesia dum profunditatem
diuinorum eloquiorum legentibus
sive audientibus aperit, & à prauit-
ate eos corrigit, & ad bona opera
accedit, sicq; eos qui in peccatis suis
mori debuerāt, per vitalē doctrinā
quasi per viuentes aquas reficit.

Qualium vero æquarum ? quo
fluunt, inquit, impetu de Libano : quis
namq; est istarum aquarum impe-
tus, nisi vehemens sanctorum scrip-
turarum cum magna autoritate
profluens decursus ? quid verò per

Quare ha-
aqua viu-
tes dicant-
tur fluere
impetu de
libano.

Libanum nisi sublimum Docto-
rum scientia & virtus exprimitur ?
aqua ergo cum impetu de libano
fluunt, quia sanctæ scripturæ ex
sanctorum Patrum scientia & vir-
ture magnam viam suæ auctoritatis
ostendunt. Necessarius sanè fuit Ec-
clesiae impetus iste, quia ab Hæreti-
cis & peruersis hominibus fidei &
sanæ doctrinæ cursus prohibitus es-
set, nisi sanctorum Doctorum torres
eloquij obstantia falsitatis molimi-
na veræ rationis & eloquentiæ im-
petu propulisset.

Quia verò cōtra sanctā Ecclesiā,
vel quālibet sāctā animā semper ad-
uersarius gemina cōsistit, acie, aut
enim minis aut blādimētis eā tētat,
ut à status sui rectitudine deiijiat,
volēs ostēdere spōsus quātū ex hac
tētatione proficiat permisso mo-
do locutionis subdit dicens, surge a-
quilo &c.

VER.